

N:o 97.

Af herr **J. Rundbäck**, *om beviljande af en gratifikation af 600 kronor åt f. d. kanslisten hos Andra Kammaren Christian Wilhelm Malm.*

Extra ordinarie kanslisten i ecklesiastikdepartementet Christian Wilhelm Malm antogs vid 1840 års riksdag till extra ordinarie kanslist »utan arvode» hos allmänna besvärs- och ekonomiutskottet, i hvilken egenskap han under samma riksdag tjenstgjorde. Under alla derpå följande ståndsriksdagar var han hos nämnda utskott anställd såsom notarie, och efter nya riksdagsordningens införande har han vid samtliga riksdagar under åren 1867—1889 tjenstgjort såsom kanslist i Andra Kammarens kansli. Angående hans förhållande under denna långa tjenstgöring inom riksdagen — vid ej mindre än 34 riksmöten — hafva utmärkta vitsord om skicklighet, flit och ordentlighet blifvit honom af vederbörande meddelade.

Vid början af innevarande riksmöte var Malm, som numera uppnått en ålder af 78 år, af sjukdom hindrad att, såsom annars eljes, personligen infinna sig för tjenstgöring i Andra Kammarens kansli, men lät emellertid dit ingifva sin ansökning om anställning hos kammaren. Af nödvändigheten att i första rummet sörja för kansliarbetenas oafbrutna och skyndsamma gång, samt med hänsyn till inhemtade upplysningar om Malms helsotillstånd, funno sig dock de Andra Kammarens deputerade, hvilka blifvit utsedda att jemte talmannen tillsätta kammarens kanslipersonal, denna gång

hindrade att lemna bifall till ansökningen, från den gamle, pligttrogne tjänstemannen. Men, efter hvad mig meddelats, var bland deputerade den önskan allmän, att en sådan ansökning icke skulle behöfva mötas af ett afböjande, utan att med detsamma, genom beredande af någon ekonomisk fördel för den afgående tjänstemannen förbundnes ett erkännande af ett så allenastående långvarigt och samvetsgrannt arbete inom riksdagens tjänst; helst känt var, att personen i fråga för sitt och sin familjs uppehälle egde i öfrigt endast knappa tillgångar. Dervid kunde ifrågasättas att hos Riksdagen söka utverka åt Malm pension för hans återstående lefnad; men då — fastän visserligen en sådan tjänstgöring, hvarom nu är fråga, hittills, så vidt känt är, varit utan exempel och väl näppeligen framdeles lär kunna komma att åberopas — principiella betänkligheter likväl hos en eller annan kunde förefinnas mot ett dylikt förslag, lär inom deputerade den åsigten allmänt omfattats, att såsom ett erkännande åt ett ovanligt och pligttroget arbete inom riksdagens tjänst, en gratifikation, motsvarande Malms för riksdag vanliga kanslistarfvode, lämpligen borde honom vid denna Riksdag tilldelas.

I förvisning derom, att billigheten af nu antydda åtgärd skall inom Riksdagen vinna erkännande, tillåter jag mig härmed vördsamt föreslå,

att Riksdagen må bevilja f. d. kanslisten hos Andra Kammaren Christian Wilhelm Malm en gratifikation för innevarande riksdag af 600 kronor att utgå af anslaget till riksdagskostnader.

Stockholm den 24 januari 1890.

J. Rundbäck.